

Generelt: Studentene har ingen trening i oppgaveskriving, men har et øvingsopplegg hvor oppgavene inntatt i kompendiet opptrykk 2017. I forbindelse med undervisningen er det påpekt viktigheten av å angi bruk av rettsregler og å drøfte der hvor rettsreglene eller oppgaven gir anvisning på dette. Noen særlig metodekunnskap ut over dette kan ikke forventes.

De som ikke behersker terminologien bør trekkes for dette. Oppgaven stiller krav til analyse. De rettslige problemstillingene ligger ikke alltid i dagen. De som ikke klarer å analysere oppgaven og derved ikke får frem den riktige problemstillingen, må trekkes for dette. Det vises for øvrig til innledningen til oppgaveteksten.

1. Teller 1/3. Hvem har det økonomiske ansvaret for disse kostnadene?

Det sentrale med oppgaven er at kandidaten skal vise at hun er i stand til å se problemet knyttet til «Rapporten» som inngår i tilbudsgrunnlaget og danner grunnlaget for tilbudet. Se pkt. 4.2 a) i NS3430 er det skrevet under c) at entreprenøren overtar ansvaret for feil og unøyaktigheter i «Rapporten». Dette problemet er behandlet i pensum, men i relasjon til en annen standard. Problemstillingen og løsningen er lik, se Kompendiet (K) side 162 flg angående NS 8407.

Hvor langt går denne formelle overtagelse av innholdet i Rapporten? Rettslig sett er dette et vanskelig spørsmål og det bør ikke stilles særlig store krav til svaret. Godkjent løsning kan gå begge veier.

Kommentarer: Svært mange studenter ser ikke dette spørsmålet, men konstaterer bare at entreprenøren har overtatt det risikoen for feil og unøyaktigheter i Rapporten.

Gjennomgående er dette spørsmålet svakere besvart enn forventet. Og her ligger nok problemet i kunnskapsmangel.

Det må legges vekt på om studenten har klart å analysere oppgaven og sett problemet.

Det er selvsagt et pluss dersom studenten husker fremstillingen i pensum og legger denne til grunn som rettslig grunnlag for sin løsning. Standardene må antas å gi uttrykk for ulovfestet rett. Teoretisering må også godtas.

En drøftelse på grunnlag av avtalelovens § 33 og eventuelt § 36 er positivt, men kan ikke erstatte manglende tolking av standarden, se henvisningen ovenfor.

2. Teller 1/3 (1/6 + 1/6)

- a. Foreligger det et kontraktsbrudd? Kjøpsloven skal anvendes etter som det er kjøp av en løsøregjenstand. Kjl §§ 19, 30 regulerer mangel når tingen er solgt «som den er», se § 19 (1) her er det tre alternativer som bør vurderes. Et spørsmål er om kjøper har overholdt sin plikt til å undersøke før og etter at han mottok maskinen kjl § 20 og etter å ha mottatt maskinen, § 31. Her må det sannsynligvis foreligge grov uaktsomhet hos selger og dette medfører at undersøkelsesplikten settes til side, se § 33. Det foreligger kontraktsbrudd i for av mangel.

Det er også et spørsmål om det foreligger en bindende avtale ettersom selger har gitt uriktige opplysninger. Dette omfattes kanskje ikke av spørsmålet, men det bør påskjønnnes om dette vurderes, relevante bestemmelser kan være avtl. § 33, kanskje også § 30, men den brukes skjeden når forholdet kan falle inn under § 33.

Mange gjør det bra på denne oppgaven, men få får med seg alle problemstillingene. De feste ser bare på det ene alternativet i § 19 og overser presiseringen i oppgaven angående flere rettslig grunnlag.

- b. Med reduksjon av kjøpesummen må forstås prisavslag. Erstatning vil innebære et motkrav. Om kandidaten ikke har fått med seg denne forskjellen, må tillegges noe men ikke mye vekt ved bedømmelsen. Kandidaten skal lage et regneeksempel som viser reglene i §§ 37, 38 og 39. Det er forholdsmessigheten som skal illustreres, se § 38. Legger man til grunn reparasjonskostnadene, blir prisavslaget lik kjøpesummen. Det blir neppe riktig. Selv om det kan bli det teoretiske resultat av loven. (Avhendingsloven oppstiller f.eks. to måter for beregning av prisavslaget, der er utbedringskostnadene subsidiær.)
Ved bedømmelsen er de fleste beregningene godtatt selv om de nok kan diskuteres. Pensum er knapt på dette området og det teller til fordel for studentene.

3. Teller 1/6. Hva kaller vi den typen forhandlinger som er avtalt.

Dette er intervensjonsforhandlinger, se K side 191 flg. Partene har bistand ved tredjemenn.

Her er det mange som avslører manglende kunnskap. Det er godtatt, med et stort eller lite minus, at man har beskrevet det sentrale, men glemt betegnelsen. Feil betegnelse derimot er ikke bra.

4. Teller 1/6 Er det inngått avtale om bruk av konfliktløsningsråd i dette tilfellet?

Det er åpenbart inngått avtale om megling. Denne delen av avtalen er inngått av rettslig kompetente personer ifølge oppgaven. *En alene konstatering av dette bringer ikke studenten noe særlig lang ved evalueringen.*

Hvor går fullmakts grensen? Megling vil normalt ikke innebære at det fremlegges et løsningsforslag som blir bindende for partene uten videre, men må godkjennes av partene ved en person som er bemyndiget til dette (innehar rettslig kompetanse). Utgangspunktet vil derfor være at prosjektlederne ikke kan avtale en konfliktløsningsmetode som medfører at et slik forslag blir bindende for partene uten videre. Stillingsfullmakten må ses i lys av kontrakts bestemmelsen. Etter min oppfatning fjerner man seg fra megling ved at konfliktløsningsrådet utarbeider et forslag til løsning som blir bindende med mindre en part angriper dette. Skulle det være situasjonen burde det lages en tilleggsavtale. Det er neppe innenfor prosjektledernes fullmakt å avtale at meglingen gå så langt i binde en part til et forslag fremsatt av meglerne. Passivitet fra partene, her Peder Ås, medfører neppe at OT rettslig forpliktet til å godta rådets løsning i dette tilfellet. Men dette er kan kanskje diskuteres og begge løsninger må godtas. Kandidaten må for å få godkjent besvarelsen, ha sett at det her dreier seg om et spørsmål. Opptreer man her innenfor fullmakts grensen? Og her får de god hjelp av det Peder Ås skriver når han henviser til en person som må være innehaver av prokura eller signaturrett. (Ved bedømmelsen skal man se bort fra om det i det hele tatt er mulig for OT, offentlig etat, å gi noen prokura eller signaturrett).

Jeg mener dette er det vanskeligste spørsmålet. Som skrevet ovenfor, det er oppgitt at det foreligger en avtale. Så blir det altså et spørsmål om hva denne avtalen går ut på. Det er megling. Hva innebærer megling? Er man utenfor meglingsinstituttet? Jeg mener som nevnt at det er man sannsynligvis. Så blir i tilfellet spørsmålet, hvem kan beslutte å gå ut over

meglingen? Etter min oppfatning omfattes dette deppe av den fullmakten prosjektlederne har. Men her har man godtatt begge resultatene.

Ved den endelige karakterfastsettelsen er det sett hen til de øvrige besvarelsene som er blitt vurdert.

28..12.2017

Terje Skjønhals